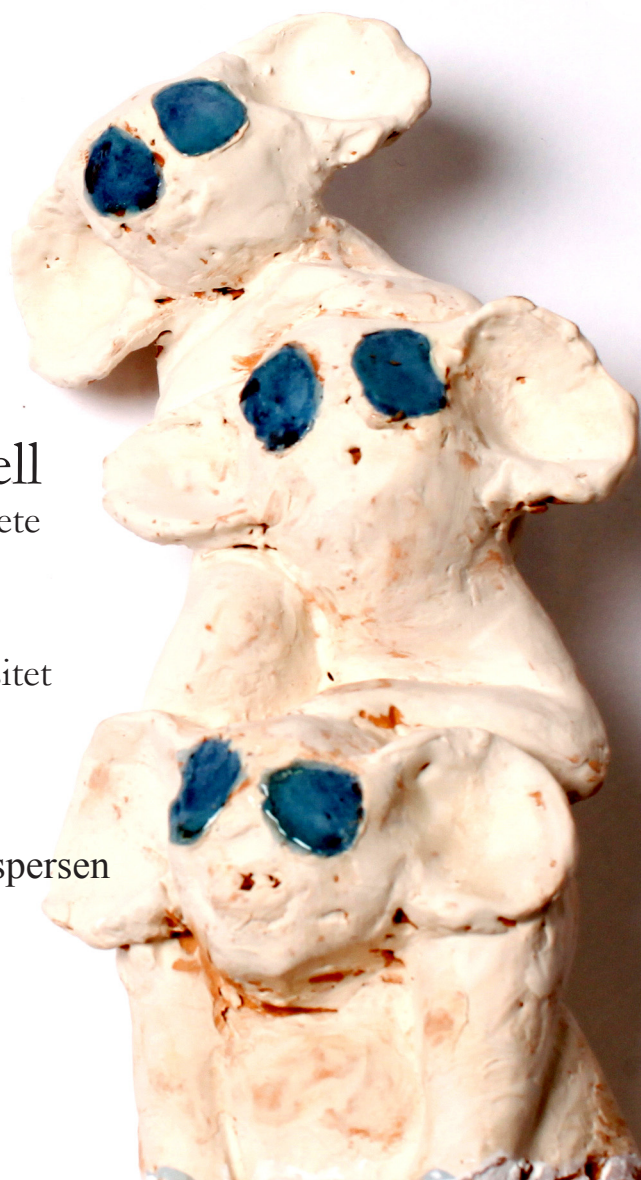

Berättelser om vatten ovanför och under marken

Kajsa Sognell
Masterexamensarbete
i keramikkonst
HDK 2010,
Göteborgs Universitet
Handledare:
Nina Bondesson
Professor:
Morten Löbner Espersen

Geografiska platser utgör scenen. Ett undervattenslandskap eller en vattenpöl. Jag tänker mig världen som en absorberande svamp där materia och känslor kan sugas upp och sippra igenom i stora och små kretslopp. Vattnet får gestalta detta, det kan flyta iväg och anta vilken form som helst. Det rinner genom marklager och samlas upp som grundvatten, hav eller i en människokropp.

Titel: *Ett hål i horisonten så långt ögat når*. Höjd: 42 cm, fotograf: Johannes Holmberg

Innehållsförteckning

Bakgrund.....	4
Material.....	8
Processen.....	12
Presentationen.....	30
Sammanfattning efter examen.....	36
Referenslista.....	37
Bilaga 1: projektplan.....	38
Bilaga 2: recept på engober.....	40

Bakgrund

En rubrik i en geografibok: *varifrån kommer fukten?* får igång mina tankar och associationer. Och *grundvattnet* som ligger i stora tankar under jorden och är mörka får mig att fundera, hur låter det där, lever någon där, har någon organism någon gång kommit dit av misstag? Som någon som leker i bergen och stöter på en stor grotta? Funderingarna är en bra startpunkt.

Jag använder ofta naturliknande formelement. Eftersom jag tänkte arbeta med olika mindre scener så blev *Landskap* en bra arbetstitel. Det kunde utvecklas åt olika håll och rymma mycket. Fantasi och dröm är inslag som jag använder i mitt uttryck så tänker jag mig begreppet landskap i en bred bemärkelse.

Egentligen handlar mina arbeten om mänskliga situationer och psykiska tillstånd. Tillstånd som är lite otydliga, där gränser kanske inte är helt klara. Jag intresserar mig för begreppen utsatthet /trygghet, rörelse/ stillhet och balans/upplösning. Djuren står för en levande varelse, jag tycker att man lätt kan läsa in sig själv. Jag har inte fokuserat på miljöförstöring, men det är en ofrånkomlig oro vid tankar på naturen.

” De olika kretsloppen, de fysikalisk-kemiska och de biologiska, är beroende av och går hela tiden in i varandra” (sid 44, Mark,vatten och luft)

” Ute i oceanen är det ljusa ytskiktet cirka 100 meter och sedan kommer en skymningszon på ytterligare några 100 meter. Därunder ligger de mörka djupen. Det enda ljus som finns där alstras av djuren själva” gammal geografibok med otydbar författare

Jag har fokuserat på vatten och dess kretslopp. Det är vardagligt närvarande och är inte lika långsamt som till exempel bergens. Alla levande varelser innehåller vatten, ungefär tre fjärdedelar. Och vatten kan se ut på så otroligt många olika sätt, hårt, vitt, blått eller ångande. Månen drar vattnet fram och tillbaka, på vissa ställen blir vattennivåskillnaden tio meter. Hur drar det i vattnet inne i oss? Jag tycker också att vätskors flyktighet är intressant att arbeta med, att det kan symbolisera mycket.

Figuriner i lera är en av de tidigaste uttrycksformer som vi känner till. Det har hittats små och stora uråldriga figuriner bevarade från Kina till Mexico, Afrika och Europa. De utgör en stark tradition. Jorunn Veiteberg skriver om detta i artikeln Troll i tidningen Kunsthåndverk. På museer i Korea såg jag flera tusen år gamla djur och människoskulpturer med tydliga uttryck som gjorde intryck.

Många av dagens verksamma konsthantverkare arbetar med figuriner, eller föreställande skulptur. Ofta med surrealistiska inslag och populärkulturella referenser. Louisa Hindsgavle låter djurkroppar få människodelar och tvärtom och använder samtida leksaker som modell. Irene Nordli, Jakob Robertsson och Morten Medbo, Monica Marcella K. Askim och Linda Karlsson är andra keramikere som arbetar figurativt.

Att referera till och inspireras av naturen är vanligt i det samtida konsthantverket, skriver Love Jönsson i artikeln bilder av naturen, också den ur tidningen Kunsthåndverk. Men det är ofta filterat genom media, reklam, konsumtion och folkkonst. Han skriver vidare att under romantiken sågs naturen som konstnärernas främsta läromästare och att det ansågs leda till sinnlig fullständighet. I dagens konst har ju inte naturen den ställningen.

Många avbildar inte naturen utan använder representationer av den och symboler. Frida Fjällman hade en utställning, *Top show blood line*, på Inger Molin 2009. Om den skriver hon på sin hemsida att en fin avbildning av något vi tycker om ofta avfärdas som banalt eller vulgärt. Hon menar att hon avbildar utan ironi och så ärligt som möjligt men undersöker samtidigt våra föreställningar om vad som är fint och vad som anses ha hög status. Beth Cavaner Stitche använder sina djurskulpturer som allegorier för människan och människans inneboende primitiva känslor.

Jag inspireras av surrealism, det kan ligga närmre våra inre bilder och drömmar som ofta saknar realism och logik. Jag besökte på Salvador Dalis museum utanför Barcelona hösten 2009 och tog del av humorn och fantasin i hans verk. En annan inspirationskälla är litteratur med stråk av magisk realism som böcker av Paul Auster, Jonatna Safran Foer och Herta Müller.

*” Utanför
blåser det tomma
tidningar längs marken
Sträcker ut en hand
i luften framför mig
och känner bruset
från hundratusen
satelitkanaler”
Johannes Anyuru*

I detta projekt har en viktig del varit att utveckla mitt formspråk.. Jag har tidigare reduktionsbränt mycket och den färgskalan känns för begränsande. Jag vill föra in mer kontrast i form och färgsättning för att skapa mer dynamik och spänning i formen.

Flera mindre objekt har tillsammans fått bilda en enhet i mina tidigare arbete, i detta projekt vill jag arbeta med att fysiskt sammanfoga delarna mer, kanske med en träplatta bakom eller keramiskt.

Tidigare har jag också arbetat mycket på vägg. Men eftersom jag har arbetat med små objekt så har väggen bakom fått en väldigt stor betydelse och det har ställt krav på betraktaren att läsa ihop de mindre delarna till en helhet.

Jag ville göra objekt som kunde vara fristående objekt i rummet, även om jag ville utsluta att använda väggen.

"trääd dör inte av ålder. De kan dela eller förnya sina celler i oändlighet. Allteftersom trädet växer ökar stammens tjocklek så att det alltid kan bära sig själv. Du är inte ens i stånd att bära hem den där kofferten, än mindre få med dig den på tåget som snart ska gå till Hamburg. Du andas tungt och det gör ont i ryggen när du lyfter. Om några år är du borta" Kim Hiorthoy

Material

Jag har använt Gul Höyslev och svart skånelera. Jag föredrar just nu lergodslera framför stengodslera. Jag uppskattar att leran har en egen färg som fungerar rå och som kan synas igenom enogob och glasyr på vissa ställen. Vit stengods kan få en industriell och statisk känsla.

Glasyr: Jag har gjort en mängd prov på förändring av den transparanta blysäkra lergodsglasyern 30102 samt av tennglasyren 39601. De är högblanka som de är och jag ville få fram mattare ytor med olika transparens. Morten Löbner Espersens recept följer:

10-20% kvarts gev lite mindre blankt.
10-20% dolomit gör glasyren matt.
10-20% kaolin kryper och blir matt.
15% och 20% av kvarts och dolomit gav mig önskat resultat.

Infärgningar: För att få färg på annat sätt än med engobe färgade jag in de befintliga 30102 samt 39601 glasyrerna enligt följande:

Järnoxod svart 2%
Kopparoxid 2%
Kobolt 1%+kopparoxid 1%
Kobolt 0,5%+turkos färgkropp 5%
Kobolt 0,5%+kromoxid 2%
Gul ockra 2% +gul färgkropp 5%
Kromoxid 1%+gul färgkropp 5%
Gul färgkropp 10%
Ljusgrön färgkropp 10%

Jag blandade dem med varandra och stänkte över kopparoxid och järnoxid, lade olika engober under för att få djupare effekt. Några prover syns på sidan här intill.

Engober: Efter keramiker Helena Andersons recept gjodre jag engober som går att blanda efter behov, recepten finns som bilaga.

Glasyrprover. En del har engobe i annan färg än glasyren under. I de flesta proverna är leran gul Höyslev.

Oxidkritor: Jag gjorde oxidkritor efter Anders Fredholms recept, sid 38 i hans bok..

Man blandar 2 tsk kaolin tillsammans med 2 tsk oxid eller färgkropp, knådar ihop till en liten deg och rullar till en krita som sedan skröjas. Jag har provat mig fram, vissa oxider behövs det inte så mycket av.

Exempel:

Blå : 2 tsk CoO +2 tsk kaolin

Gul: 2 tsk gul färgkropp+2 tsk kaolin, för en mer naturnära ton välj gul ockra istället för gul färgkropp.

Grön: 2 tsk kaolin+ 0,4 tsk kromoxid

Det var under glaseringen av detta objekt, som jag hittade ett sätt att färgsätta som liknade det jag letat efter. Genom att lämna delar oglaserat och teckna på med oxidpenna och krita skapades fler möten av ytor. Bild på det färdigglaserat finns på sid 18.

Processen

Jag började projektet med att köpa passare och linjal och gjorde cirklar och rutor. Jag drejade vissa delar och jag gjorde tydliga avslut och kanter. De var mycket som blev lite överdrivet kontrastfullt och stelt men det var en viktig del för processen, jag hade fått in ett nytt element som jag behövde.

Ovanför till höger har en råttan på något sätt fastnat i ett diagram. Jag tycker inte att hela kompositionen fungerar men att råttan blev intressant och jag gjorde sedan en apa på samma sätt.

Kompositionen på bilden ovan är 38 cm på höjden. Den nedan är 40 cm. Apan på sidan till vänster är 26 cm hög.

Två apor i en pöl och en droppande kran: Jag tänker mig att kranen bildar en tillfällig pöl. Två apor badar just nu i den och har någon sorts relation.

Objektet på bild nummer 1 är en väggrelief. Jag gjorde om den till en liggande pöl, mer som pölar brukar vara och tyckte att det blev bättre. Objektet på den stora bilden intill har fått en pöl som är ringlad och kavlad och blev den som mest hade rätt känsla.

Det är viktigt att det finns en logik inom bilden, apornas underkroppar har egentligen ingenstans att ta vägen men jag upplever ändå en självklarhet i kompositionen.

Höjd: 8 cm (de små bilderna intill har ungefär samma storlek), foto: Johannes Holmberg

Väggen: Objekten på detta uppslag är alla väggreliefer. Jag vände och vred på formerna. De som är på denna sida är de jag gjorde först. Den som är på bilden på högra sidan är lättare och har den skissartade känslan som jag vill åt. Lysrör, kalel och vatten. Tunt kavlad, engoberad och glaserad.

Nr 1: höjd 45 cm, nr 2: höjd 120 cm, nr 3: höjd 57 cm och nr 4: 34 cm

Höjd: 24 cm, foto: Mats Ringquist

Höjd: 68 cm, foto: Johannes Holmberg.

Jag har arbetat med titlar. Det kan ge ledtrådar och en ingång. Alla skulpturer har ännu inte hunnit få titlar.

Titel: *Ett hål i horisonten så långt ögat når*. Höjd: 42 cm, foto: Johannes Holmberg.

Strålände dag, strålände strålar är titeln på objektet på sida intill. Jag gjorde den ganska sent under våren och tyckte att plattformen som fåret vilar på är integrerat och att det berättar något med sin form och sin färg. Efter den följde apan, uttrarna i vattnet och duvorna som även de har en plattform som bildar en helhet tillsammans med djuret. Skulpturen nedan har en platta som inte är integrerad på samma sätt.

Titel: *Strålände dag, strålände strålar*. Längd; 23 cm, foto: Mats Ringquist.

Titel: *Vitt vitt vitt*. Höjd: 28 cm, foto: Johannes Holmberg

Detta är min bild av duvorna i Brunnsparken efter att det har regnat. I pölar som bildas råder full aktivitet. Vet de om att så fort det blir torrare är landskapet helt förändrat till grus och sand igen?

Titel: *Svälj vattnet-svälj det droppande taket*. Höjd: 16 cm, foto: Johannes Holmberg

Titel: *Vattnet var stort och mjukt och varmt och hårt.* Längd 32 cm, foto: Johannes Holmberg

Höjd: 16 cm, foto: Johannes Holmberg

Diameter: 19 cm, foto: Johannes Holmberg

Längd: 29 cm, foto: Johannes Holmberg

Presentation av två objekt som det var på examinationen.

Höjd: 62 cm, foto: Johannes Holmberg

Presentationen

Jag hade ett stort urval av objekt och funderade mycket på presentation. Till de tredimensionella skulpturerna valde jag träpodier. Jag ville prova att exponera de tredimensionella som solitärer för även om de tillhörde samma tema så hade jag gjort dem för med tanke på att de skulle stå individuellt.

Först målade jag podierna vita med det blev en för stark kontrast. När jag målade podierna i olika färger som till viss del fanns i objekten tyckte jag att det blev en skönare och faktiskt en mer enhetlig känsla. Jag målade dem något flammigt. Ett podie lackade jag bara och ett lät jag vara obehandlat, se på bilden intill.

Eftersom objekten var ganska små fick podierna fysiskt mycket plats och tog mycket uppmärksamhet. Titlarna hade jag skrivit på podierna. Jag vet inte om jag vill att titlarna ska vara en riktigt så stor del av skulpturen som de faktiskt blev när de skrevs så.

Foto: Karin Esbjörnsson

Foto: Karin Esbjörnsson

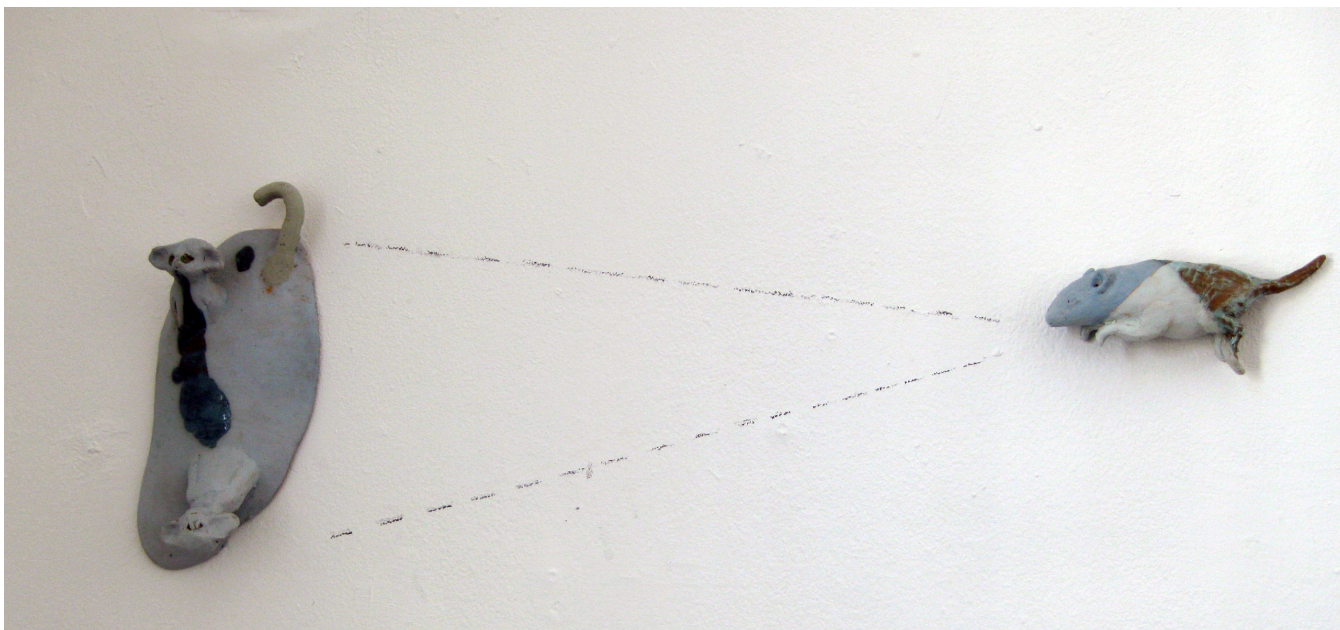

Översikt över en del av examinationen. Foto: Karin Esbjörnsson

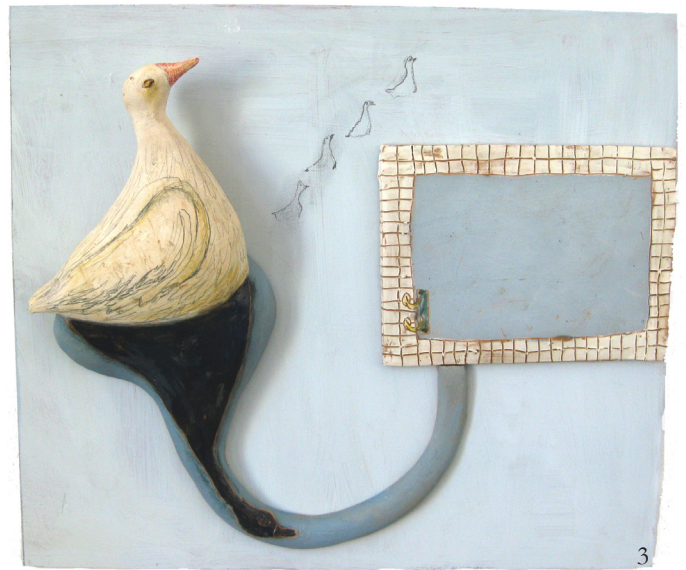
Träskivorna var något som följt mig genom arbetet. Jag övergav dem i början av arbetet men tog in dem för att prova att ge vissa objekt en bakgrund på slutet.

Jag fick kritik för dem under examination, speciellt färgsättningen av dem och jag håller med om att de tar för mycket uppmärksamhet. Jag är ändå glad att jag provade det, eftersom jag funderat länge på det.

Det fungerade bättre med de objekt som jag bundit ihop med två streckade linjer, se nedan. Det är något jag vill arbeta vidare med.

Två väggreliefer som är sammanlänkade med två streckade linjer.

Platta nr 1: 80*100 cm, nr 2: 55*55 cm och nr 3: 50*65 cm.

Sammanfattning efter examinationen

Vad har jag gjort och vad har jag lärt mig?

Jag har utvecklat min färgpalett och fört in mer kontraster som var ett av mina mål.

Jag har tagit mig ner från väggen och arbetat med fristående objekt, det ställde nya frågor. Jag funderade mycket på vilken inramning de skulle få och provade att dreja och bygga olika sorters podier. De skulpturer där djur och objekt är en helhet och där podiet berättar något är de jag vill arbeta vidare med.

Det är lite läskigt att inte ha en klar mall från början utan låta procesen finnas i arbetet med leran och låta det leda vidare, ändå är det just då som det händer mest i mitt arbete. En klarare bild om hur slutresultatet skulle bli hade underlättat presentationen. Jag hade då kunnat arbeta mer med helheten. För även om jag vill att skulpturerna ska fungera individuellt så läses de ihop om de presenteras tillsammans på en utställning. Jag skulle kunna tänka mig arbeta mer med en narrativ presentation.

Jag fick kritik för urval och presentation på examinationen. Jag kan hålla med om att om jag hade gjort ett mindre urval så hade det känts mer sammanhållet, och att om hängningen varit glesare på vissa ställen så hade det blivit mer dynamiskt.

Jag är glad att jag provade att färgsätta och måla podierna olika men nästa gång kommer jag att försöka skapa en mer neutral känsla så att skulpturerna kommer fram bättre.

Referenslista

Böcker:

Anuyru, Johannes, *Omega*, Whalström & Widstrand, Tyskland 2006

Auster, Paul, *Oraklenatten*, Mån-pocket, Stockholm 2004

Fredholm, Anders, *Glasyr*, eget förlag 2004

Rosén Arvidsson, Annika, et al, *Mark, vatten och luft*, LTs förlag, Stockholm 1995

Safran Foer, Jonatan, *Extremt högt och otroligt nära*, Stockholm, 2006

Tidskrifter:

Linden, Geleitete, Linden, Trained, "Rainer Graefe", i *Diadolos*, nr 23, Berlin 1987

Veiteberg, Jorunn, Troll, om mystiske figurar og forteljingar i norsk samtidskeramikk, *Kunsthåndverk*, nr 4, 2003.

Jönsson, Love, Bilder av naturen, *Kunsthåndverk*, nr 4, 2004.

Keramiker som nämnts i texten:

Frida Fjellman, Irene Nordli Morten Medbo, Jakob Robertsson, Linda Karlsson och Monica marcella K. Askim, Louise Hindsgavle

PROJEKTPLAN

2009-12-17

Arbetstitel: Landskap

Bakgrund: Jag har alltid älskat sagor och berättelser. Det är inte alltid lättare att ta till sig verkligheten genom dokumentärer eller biografier. Jag tycker att litteratur, film eller konst med orealistiska eller surrealistiska inslag ibland kan sätta fingret på hur verkligheten känns på ett mer intressant sätt.

Med min keramik strävar jag efter en känsla av saga och berättelse. Jag använder ofta inslag av fantasi och dröm. Jag arbetar figurativt och färgsättningen är en viktig del. Sedan är jag fascinerad av biologi och psykologi, jag har många upplevelser med mig från mitt arbete som psykiatrisköterska som har påverkat mig.

Keramiker som inspirerar mig är för att nämna Linda Karlsson, Kim Simonsson och Maria Boij. De arbetar narrativt, ofta humoristiskt och väldigt tekniskt skickligt. Fotograf Lovisa Ringborg balanserar mellan realism och dröm på ett intressant sätt.

Förra hösten köpte jag ett gammalt nummer av arkitekttidningen Diadolos som biblioteket sålde ut. Den handlade om träd i arkitekturen och var full av fina teckningar på träd som såg ut som hus eller hus som till hälften var träd. Stad och natur på samma gång. De teckningarna känns som en skatt som jag ofta går tillbaka och tittar på och låter mig inspireras.

Nu under hösten har jag provat att utgå från en träskiva och på den byggt upp en komposition. Det arbetssättet passade mig bra, det var skönt att ha en fysisk ram att förhålla sig till, det var något jag saknat tidigare. En träskiva som bakgrund ger mig också möjlighet att få in mina teckningar i arbetet, något som jag velat prova länge.

Idé: Jag har tänkt bygga upp ett flertal kompositioner, var och en uppbyggd på träskivor. Tillsammans ska kompositionen bli en helhet med flera komponenter. De flesta delarna i keramik men kanske också teckningar och färg eller något objekt i annat material. Jag vill skapa keramiska bilder med rörelse, energi, dröm och fantasi.

Ramar/ avgränsningar: Jag ska utgå från skivor i trä för att få ett fysiskt ramverk. I resultatet kan de vara mer eller mindre framträdande, ibland kanske bortplockade. De kan både vara liggande på golv eller sittande på vägg. Jag har tänkt integrera podiet i de som ska stå på golvet. Alla ska vara knutna till temat landskap genom att innehålla naturelement.

Tema: Landskap.

Det är ett brett tema som jag kan förhålla mig mycket fritt till. Det kan vara botten av en vattenpöl eller ett ökenlandskap. Det kan vara bebodda eller obebodda landskap, surrealistiska landskap eller strukturerade trädgårdar. Jag kommer att arbeta med landskapet som en scen och vet inte i nuläget hur mycket det är själva landskapet som blir resultatet.

Problemställning: Mina tidigare arbeten har ibland tenderat att bli röriga, jag har velat berätta för mycket och de har då blivit förvirrande. Och de har haft likartad färgskala och storlek. Så en viktig problemställning i detta arbete är att koncentrera arbetet och föra in kontrasterande element för att skapa spänningar mellan ytor, färger, former och storlek. Och att inte vara rädd för att ibland vara lite avskalad men samtidigt ha kvar mitt formspråk.

Mål/ intention: Att göra ett antal dekorativa ”keramiska bilder”. Jag vill berätta en historia som kan läsas i flera lager och om situationer med flera möjliga händelseförloppsutvecklingar.

Arbetet ska vara noggrant genomfört med genomarbetade detaljer. Jag tänker mig att det kommer att passa i en offentlig miljö, eventuellt även i hemmiljö.

Arbetsmetod: Jag har ofta en bild i huvudet som utgångspunkt när jag börjar. Under själva arbetet med leran får jag nya associationer, idéer och tankar som påverkar hur resultatet blir.

Material: Leran är mitt material. Dels så är leran för mig helt oslagbar att skulptera i och jag vill använda mig av keramiska kvaliteter som blank glasyr, engobe eller matt lera och olika brännmetoder.

Jag har inte så ofta tidigare fört in andra material än lera i mina arbeten men jag skulle vilja kunna tillföra teckningar, jag tecknar mycket och jag vill undersöka om det går att kombinera med min keramik. Och jag kan tänka mig att använda färger som akryl och akvarell och även kanske tillföra andra material för att få in fler kontraster.

En tredimensionell skiss som jag gjorde under hösten.

Recept på Helena Anderssons lergodsengober. På sid 44 står vad siffror och bokstäver står för. Utgå från vit gjutlera. T ex i engobe nr A1 ska det vara A: 0,5% kobolt och 1: 5% ljusgrön färgkropp.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
A	A: 0,5% 1: 5%	A: 0,5% 2: 5%	X	A: 0,5% 4: 3%	X	A: 0,5% 6: 5%	X	A: 0,5% 8: 5%	A: 0,5% 9: 5%	X
B	B: 0,5% 1: 5%	B: 0,5% 2: 5%		B: 0,5% 4: 3%					B: 0,5% 9: 5%	
C	C: 0,5% 1: 5%	C: 1% 2: 3%							C: 1% 9: 5%	
D	D: 2% 1: 5%	D: 2% 2: 5%	D: 2% 3: 5%	D: 2% 4: 5%	D: 2% 5: 5%	D: 2% 6: 5%	D: 2% 7: 5%		D: 2% 9: 5%	
E	E: 2% 1: 5%	E: 2% 2: 5%		E: 2% 4: 5%	E: 2% 5: 5%	E: 2% 6: 5%			E: 2% 9: 5%	
F	F: 1% 1: 5%	F: 1% 2: 5%	F: 1% 3: 5%	F: 1% 4: 5%	F: 1% 5: 5%	F: 1% 6: 5%	F: 1% 7: 5%		F: 1% 9: 5%	
G	G: 1% 1: 5%	G: 1% 2: 5%	G: 1% 3: 5%	G: 1% 4: 5%	G: 1% 5: 5%	G: 1% 6: 5%	X	G: 1% 8: 5%	G: 1% 9: 5%	
H	H: 2% 1: 5%	H: 2% 2: 5%	X	H: 2% 4: 5%	H: 1% 5: 5%	H: 1% 6: 5%	X	H: 2% 8: 5%	H: 1% 9: 5%	H: 2% 10: 4%
1	5%, 10%									
2		5%, 10%								
3			5%, 10%							
4				5%, 10%						
5					5%, 10%					
6						5%, 10%				
7							5%, 10%			
8								5%, 10%		
9									5%, 10%	
10										2%, 5%

Kajsa/1

KAJSA

II	A	B	C	D	E	F	G	H
	0,5%, 1% 3%	0,5%+0,5% 1%+1%	A: 0,5% C: 2%	A: 0,5% D: 3%	A: 0,5% E: 3%		A: 0,5% G: 3%	A: 0,5% H: 3%
		0,5%, 1% 3%	B: 1% C: 1%	B: 1% D: 3%	B: 1% E: 3%		B: 2% G: 1%	
			0,5%, * 2%	C: 1% D: 2%	C: 1% E: 3%			
D: 2% H: 5%E: 2%				2%, * 5%	D: 2% E: 2%			
H: 5%					2% + 5%	E: 3% F: 1%		E: 3% H: 2%
F: 1% H: 2%		F: 1% B: 1%				1%, * 3%		F: 1% H: 2%
G: 1% H: 5%							1%, * 3%	
		H: 4% B: 2%		H: 3% D: 1%			H: 4% G: 1%	1%, * 3%
5%, 10%								

ENGOBER PÅ LERGODS Hösten 2006

OXIDER

- A: Koboltoxid
- B: Kopparoxid
- C: Kromoxid
- D: Rutil
- E: Gul ockra (naturlig järnhaltig lera)
- F: Järnoxid (syntetisk svart)
- G: Järnoxid hematit röd (finmald järnoxidmineral)
- H. Järnkromat (gråfärgande järnförening)

FÄRGKROPPAR från Cebex- Keramikexperterna

1. Ljusgrön 419 06
2. Turkos 413 36
3. Orange 433 56
4. Grå 453 26
5. Rosa 474 26
6. Violet 486 06
7. Varmröd 473 46
8. Lejonbrun 463 36
9. Gul 43316 eller 433 06
10. Mörkgrön 416 06
11. Mörkrosa 473 56

Tack Marcus för allt!

Tack min familj

Tack mina bästa klass och mina fina vänner

Tack Morten Löbner Espersen

Tack Nina Bondesson

Tack alla på keramikfacket